

503



Striček

Komedija
v treh delih

poslovenih mirov. Vilhar.

DRAMATIČNO DRUŠTVO
—EV—
LJUBLJANA

102.

[Large handwritten flourish]

Osobe

- 1. Garm, bogat trgovec
- 2. Aleksander
- 3. Paulina } njegovi otroci
- 4. Žiga }
- 5. Zmota, Garmov stric
- 6. Lipec, mlad trgovec
- 7. Emilija, hišna
Sluga

DRAMATIČNO DRUŠTVO
LJUBLJANA

Soba s tremi vratmi.

Emilija / sedi na desni strani in vije / ix / Ži.
gosti rok rudičo volnato štreno. / Žiga

Emilija / Ferjajva, ferjajva, saj / Vam se že toži!

Žiga / Kaj se! / kako bi se mi tožilo če kaj za Vas
stojim? / La Vas se v ogenj podam!

Emilija / se smije / Ni mogoče!

Žiga / ento! / Kaj ne verujete? / Oh! / če danes hiša
gori -

Emilija / Vi ste pravi šaljivec!

Žiga - plamen šviga proti nebu, - strcha se
podira, - zidovje se razsipa, - Vi na skan-
nenega, da bi Vas rešil, - jaz pa se podam
skoz plamen do Vas, primem Vas z

velikansko močjo, in Vas rešim
očitne pognbe! / ~~se bliža Emiliji kakor~~
~~da bi jo objel!~~

~~Emilija~~ / ~~ga lahko nazaj pahne!~~ / Stojte, če ne
zmedeva vsa štrono!

~~Žiga~~ / ~~se zmiseln in verno!~~ / Vi padete v reko,
jaz skočim za Vami, nesem Vas na
suho.

~~Emilija~~ / Počasi, počasi, če ne, ne bova zusta
štrone! Vi imate posebno veselje, me
ne vidite ali sred ognja, ali sred
vode! / ~~se smeja!~~

~~Žiga~~ / Pa samo za ^{radi} tega, da bi Vas ova-
val, da bi Vam služil, da bi Vas otel!
Saj vedno te mislim in še sanjam,
kako da bi Vam dokazal svojo -

~~Emilija~~ / ~~mi vame štrono nesno!~~ / Molčite

Žiga! Vidim da ste prevelik za stro-
čarje! / ~~sama strova od stala vije~~ /

Žiga / ~~jeno~~ / Otročarje? Pa nisem strok več!

Antlija / ~~samham~~ / Pri ~~12~~ letih?

Žiga / ~~ponono~~ / Prihodni pust jih imam
že 157!

Antlija / ~~verno~~ / Tolikanj slabije! Meni se ne
spodobi burke vganjati z Vami!

Žiga / ~~žalostno~~ / Imenujte me te stroka, da
ste se prijazne!

Antlija Vi berete marsikake knjige?

Žiga. Berem! Pa najraje domače ~~perne~~ ^{perne}, Vod-
nika, Prešana i. t. d.

Antlija Saj se Vam pozna!

Žiga. ^{veji} ~~znati~~ ni prao? - Po učilnicah si be-
lino glavo te z grškim, latinškim
in nemškim jezike~~m~~, pa to ni prao!

Jaz sem Slavjan, slovenski jezik je moj!
Draga Emilija! veruj mi.

~~Emilija je p. revala;~~ Gospod Žiga! z menoj govorite
pristojno! Jaz sim vam, namesto ma-
tere, - in kaj bi oče djali, kadar mi-

^vŽiga. Imenujte mi kogar hočete, le ne očeta!

Emilija. Kaj pa strička?

^vŽiga ~~je p. revala;~~ itih strička!

Emilija. Razložite mi, kako ste sè stričkam
v rodu? - Štiri tedne sim že tu,
kaj in nisem tega še zvedla.

^vŽiga. Meni se zdi, da si smo v rodu po
materi v kakem 30^{tem} čenu.

Emilija. Dobra reša mora biti!

^vŽiga. Prav dobra! kar ima, vse da!
Od kar so mater pokopali, je on gospo-
dar in gospodinja. Hliš, ort, kulirjo-

vse preskrabi! Otrasi, posli, gnani in
neznani vsi se okrog njega vrté!

Kjerkolj je kaj potolajiti treba, vse mo-
na stricček narediti, posebno pa pri sčé-
tu! Zastran mene ga ima dostikrat
potolajiti, zastran Vas pa - se ve, de ni,
kolj ne.

~~Emilija~~ ~~si nesna!~~ Gospod Žiga!

~~Žiga~~ Vaša ljubeznivost gnaga se sčétovo
ojstrost.

~~Emilija~~ ~~si nesna!~~ Jaz sem vam že enkrat rekla.

~~Žiga~~ Oh zakaj ste tako terdosrčnè? ~~Emilija!~~
Čé bi Vi vedila, kaj čudim v svojim
srecu ~~Emilija~~ ~~Kastelicovo~~ pesim: Zakaj
bi me zaakal, rajal.

~~Dokler mladost ogreva lice?~~

~~Bom spletal vence, bom zasajal~~
~~Preljube drage si svetlice!~~

Emilija / skriva smeh in se hito kaje / Gostavim
pa ne da bi —

Liza. Kaj?

Emilija. Vsako jutro nahajam bele cvetlice
pred oknom, pa ne vem, kdo jih tje stavi.
Vaš oče in stariček se že več dni pogo-
varjata, kdo na vrtu cvetlice potega,
pa ne poznata še ~~tat~~ ^{mo}.

Liza. Emilija!

Emilija. Vi ste tisti tat!

Liza. Draga Emilija!

Emilija. Gospod Liza, zakaj dražite očeta?

Liza. Draga, draga Emilija!

Emilija. Kaj!

Liza / se kesa / Tedaj nisim prevdasil.

Emilija. Nadjala sim se, da se bote njej,
njejši proti meni ~~stvarali~~ ^{vedli}!

Žiga /prosi:/ Ne jekite se name.

Emilija! Če! odjnite

2. nastop.

Paprešnja. Germ. Aleksander, Paulina
Striček.

Germ. /odpre vrata, vidi Žiga in Emilijo in
sliši nje gadnje besede /

Aleksander in Striček /staneta pri vratih in se
skrbno pogovarjata /

Paulina /se počasi naprej pomrka /

Germ. /prijazno proti Emiliji, resno proti Žigu /
Vse, vse mora odjnti, kar koli mu
ukazete!

Emilija. Oh gospod Germ!

Germ. ^{ali} Ste ga kaj oštelā?

Emilija To ne, pa . . . /pristopi:/

Žiga. /Emilijo milo pogleda, kakor da bi jo
prosil /

Germ. Je sedaj ktero napravil, kaj ne?

Emilija Ne, ne! Je pravil me je da mu vse
tujem, ktere knjige naj bere.

Paulina / poznehljivo / Gospodična se mi zdi
^{vesca}
gnojdena v knjigah.

Germ. Je tudi! De bi se te ti od nje navadila.

Emilija Gospod Germ!

Paulina Tega se še manjka! učito se! v teh
letih!

Germ. Leta? - kaj leta? Saj si mlada kakor....
pa naj bo!

Emilija / u smoji / Gospodična ^{morda} ~~je~~ ne vidi
rada, da bi se od mene, ki služim,
kaj naučila!

Paulina / kerbaje / Skoraj da!

Germ. Klentajte, kaj je to! Paulina ne jezi me!
Emilija ni dekla v moji hiši; - Ti vsi
je imate častiti.

Emilija. Gospod Germ!

Germ. Častiti! — tako sem! / Žiga / Ti pojdi
k svojemu delu in vsigaj gospodično!

Žiga. Iz srca rad dragi oče / odstopi /

Germ. / Pastirni / Ti in Emilija imate pohištje
vrediti, nadjam se, da bo to kmalu
dognano!

Pastirna. Saj zastran tega sem prišla...

Germ. Vas prosim!

Emilija. Bi je Vaša volja.

Pastirna. Pojve / Pastirna in Emilija odstopita /

Germ. Aleksander! Pojdi v mojo pisarnico,
in čakaj me, kom kmalu ga teboj!
Še nekaj besedi bom si staričkam
govoril.

Aleksander / počepa Starička / Govoriti moram
pred z njo, prosim vstanite doma.
/ odstopi /

3. nastop

Germ. Striček

Striček Kaj želite stic!

Germ. ~~Proste preč časopis~~ Vam hočem naznati, kaj danes mislim. Nekaj posebnega Vam zaupam.

Striček Posebnega? No, no!

Germ. Fabrika moja s malnih potrebuje oskrbnika. Aleksandra mislim tje poslati.

Striček Aleksandra? hm, hm.

Germ. Nimam boljšega od njega, naj se navadi skrbeti. ^{Prejeto} Prejeto skerb pozna, bolj bo zanj.

Striček Bolje, bolje! pa ...

Germ. Pa?

Striček Preva je kmaj šest tednov iz Dunaja nazaj, in kmaj se je tukaj privadil! Se ni Dunaja zabil, zdaj pa s malnih

4.
pokopan biti! — mlad je, rad bi veselje
vžival!

Germ. Mladi naj delajo, stari pa vživajo!

Striček. Ne pojde vesel tje.

Germ. Vesel ali ne! Tli mora in v 2 urah!
Vsako drugo nedeljo naj nas pride obis-
kat! Striček, kaj ne veste, da sem se
potil tudi jaz?

Striček. Znam, znam.

Germ. Drugič me grozno jexi, da se tako svetlic
krade! kaj še dozdaj ne znate ^{kar} tatovati.

Striček. Ne jaz.

Germ. Saj vendar pivate vsredicorta in pred
vašimi očmi se krade, Vi ^{ste} step ali gluhi,
doga ne zasledite!

Striček. ~~se smije~~ / Taka žandarm ~~bi~~ bil s
patko, posebno pa ki ne vidim z krake
dane!

~~Gertrud~~ Zdaj ga naprej naj bo vrt ob 8 uri zaprt,
in še miš ne sme natek brez mojega
ali Tinega dovoljenja. Povedite vrtnarju.

~~Strišk~~ ~~Peter~~ ! Bom, bom !

~~Gertrud~~ Zdaj pa kaj posebnega ! Tukaj neki kupec
ima dosti, dosti bombaža in še več, dolgo
ki jih ne more plačati. Bombaža neče
niti od njega kupiti, ker se boji, da
bi j' njim zgubo imel ! Če se pa kaj
vname med Angležem in Američanom,
cena bombaža poskoči. Prvo pismo iz
Amerike gotovo prinese novice, bo-li
vojaka ali mir. Taz sem pisal prijatelju
Kadniku v Plimut, da naj mi posebnega
kurirja z novice pošlje. Noč in dan mora
dirjati, kurir gre precej naprej do Dunaja,
tam pa innam enako kupijo. Pismo

bo brez napisa; - to pa se s prijateljem
zmenila. - Tā hip, ko pismo pride,
pošljite po menz najbom kjer kali. Pa
molčati, striček! in precej po me po-
slati - znate!

Striček Knam, knam!

Gruha Gdaj pa grem Aleksandra odpraviti
in pozneje se grem malo sprehoditi.
H Bogom striček prestopi!

Striček Preskerbim, kakor ste ukazali. Prestopi!
Tundi in tundi se in ima lepo premo-
ženje. Pa prav pravi če bi vsak tako
malo se tundil ko jaz, nikdar naten
bi ne ubogel. Ubogi Aleksander!
Ali bo prodajal dolgočas v malnih! Stric
pravi, mlad naj dela, star pa uživa,
kakor da bi ne vedel da: mladenci

zna in hoče, starček pa se hoče, ali
ne zna vživati.

4. nastop.

Starček, Žiga

Žiga: ~~pokinka pri vratih~~ Starček, ste sam?

Starček: Sam, sam, žaba! kaj češ?

Žiga: ~~pozljivo~~ Starček! ljubi starček!

Starček: Kaj ti je?

Žiga: ~~ga glavo~~ Zlati starček! zabredel sem
pomagajte mi!

Starček: Kaj je ljubček, kaj! Kaj imaš na srca?

Žiga: ~~se ozira s strahom~~ Tri dni na mesto
kavila moram v včilnici ostajati.

Starček: Ti žaba to, kaj si nek storil?

Žiga: Skoroj nič! Le koliko mi pomagajte,
da ne bado oče tega nič vedeli. Saj veste,
da bi grmelo, treskalo!

Stričko Pa če te ne bo pri miri?

Liga Recište, da sim posabljen alj de ste me kam poslali.

Stričko Liga, Liga! Kadar te bo srečala pamet.

Liga Kregajte me jutri alj pojutrajnjem,
samo danes mi pomagajte.

Stričko Pa te kaj si storil?

Liga Pras za pras nič. Pral sim po? klapijo
^{Freimovo: „Servus Giberen“}
Podnikova: „Hilja vstani“ in učitelj
me je zapazil.

Stričko Vidiš, vidiš! zakaj nek besed? Kolikrat
sem te svaril!

Liga ~~Pras za pras~~ / Kaj svarili? Vi stari lahko
trabite in trabite: Izobražujte se mla,
denči! Če pa kaj možkega ali prisrčnega
ga beremo

Stričko Kaj, kaj prisrčnega? Ti fante ti,

kaj pa veš o sre^u.

Žiga. Kaj mislite, da sim otrake! Tukej / polje
striskavo roko pa / nos / polipajte berke!

Starček / pramaj / Skri buke, še ne, še bo kateri
Maggar ko brata poljubil! O ~~sreca~~
si upaš govoriti!

Žiga. O ~~sreca~~ o ~~sreca~~! Tudi jaz poznam
slast in bittkost ~~sreca~~.

Starček. Slast in bittkost? Ti fante ti!

Žiga. Ne verujete? Oh če bi videli...

Starček / pramaj / Če bi videl? Deček! deček!
ne možari tako.

Žiga / jurnaj / Dobro, da ste siv. Midva bi se
drugače pogledala.

Starček. Ti muha ti! Vidiš kako ti knjige
glavo mešajo?

Žiga. Tudi brez knjig ima srce svojo moč

svojo pravico.

Stariček. Kaj se je v tebi že glasilo? kaj ti
poznal tvojo ljubico!

Žiga / potajno / Stariček znate molčati?

Stariček. Znam.

Žiga. Kojja ljubica je ... / na ulici / Emilija!

Stariček / se čudi / Ti xaba ti!

Žiga. Oh stariček! Kdo neke glada sra?

Emilija je ljubezniva, ima bele roke,
rudeče lica, modre očesa, glas ko
slavo.

Stariček / mu tiči usta / Radosti, zadosti, kaj
pa pravi Emilija?

Žiga. Emilija?

Stariček. Ve, de jo ljubiš?

Žiga. Kako bo vedela, kaj se ne upam, po-
vedati ji. Meni je zadosti, de jo le vidim.

in slišim! Oh če bi mogel zmiraj
pred njo svetlice postaviti.

Striček: paime žiga pri ušesu! aha tat, sva
skupaj? ^{ale}

Žiga: Ale striček, pustite me! —

Striček: Ti, le ti kradeš svetlice.

Žiga: pa ma tiš josta! Me kričite tako, saj ni res!

Striček: pa oree s strahom, lihama! Kohen
ko ti je listi vsakdanji tat.

Žiga: Meni ucnjete . . .

Striček: Ti me ne prestopiš me. — Za zdaj naj bo,
pa te eno svetlico še ukradi, pa bom
očetu povedal!

Žiga: Ejnki xlati striček!

Striček: Ti si še mlačnik! Peci raji slovnico
ko pesmi ^{zalučljive} janaške.

Žiga: Taki ste starčki! Kadar od polja kri

izposodite, pozabite vse mladost².

Pa naj bo, samo da mi danes pomagata.

Oh če te tri dni ne bom Emilije videl?

~~Pa naj bo~~ / Striček! to od svetlic bova
sama vedela kaj ne? Sedaj malčati
striček! malčati ko jid! - ~~Pa naj bo~~ /

~~Striček~~. Ni ravno slab deček ne? He zaljub-
ljen! Oh! Lepi časi prve ljubezni!

Dosti, dosti nedelj je že preteklo^{kle}, a
kar je pod mene On bo bolj pame-
ten, ko jaz, in si ob času neveste po-
išče. Jaz sem že iskal in iskal, a ktera
de mi je sneg na glavo padel, zdaj
pa je ne isčem več! Žiga je res še
mlad, ko rosa, pa ~~ga~~^{morda}, da ga
prva ljubezen spameti. Saj Emilija
ni več otročja.

5. nastop

Striček, Paulina.

Paulina / kuka pri vratih / Striček.

Striček No?

Paulina post.

Striček No?

Paulina Ali so oče še v pisarnici?

Striček Še!

Paulina Vam bi nekaj kupala.

Striček Kupala?

Paulina / paki ma!

Striček Posli Paulinka.

Paulina / praznijočiva! / Pojdite, pojdite.

Striček / se čudi! / Kaj?

Paulina Kaj govoriti?

Striček Kako pa drugače mi boš kaj kupala?

Paulina Kaj nič ne čutite?

Stariček. Tak nič.

Paulina. / zadivuje / Moj Bog!

Stariček. Taj neš me čutim in še ne boš govorila

Paulina. Če selò morda biti... / ga obarna / tje
se obarnite! / in prilepta / Taj im za
ljubljenca! —

Stariček. / se smije na glas / Zaljubljenca? —

Paulina. Oh in kako.

Stariček. / se smije / Pokaži se, kakšna si, ko
si zaljubljenca!

Paulina. Kaj nek' me dražite!

Stariček. Kaj pa bi nek' mi ^{si} ~~si~~ drugega imeli,
če bi še ne smeli zaljubljenih malo
dražiti? Paulinka! Kdo pa je tvoj
ljubiček mra?

Paulina. Oh stariček!

Stariček. No?

Paulina. Kaj res, prav res niste Vi nič čutili?

Stariček. Prav res.

Paulina. ~~Prav res glas in mi praviš~~ / Zanko!

Stariček. Zanko! kteri Zanko?

Paulina. Lipce

Stariček. Je temu Zanko ime?

Paulina. Prav Zanko

Stariček. Kizim xnal! hm, hm, lep moj,
prav lep! Saj prav lahko bi si bil
to mislil! Pa kakaj se neki Lipce
xmiraj x Emiljo peča?

Paulina. Je vse xmerjeno med nama!

Stariček. Xmerjeno?

Paulina. Xmerjeno! Kamaj je 6 tednov, kar se
poznavata, in še te? kar se ljubeva!
Lipce ni bogat, ni neverč, ravno kar
je praz. Pa saj veste, da očete na sekine

7.
gledajo, sedaj se ne upam sroca jim
odkriti! Loh vret pa so mi še enkrat
rekli, da njih zet mora prinesiti soltke
srebra, kakor ga bodo oni meni dali v
kalo, drugač me ne dobi!

Striček. Res so sč to djali!

Carlina. Kaj pa nama je storiti? Upati in
čakati? —

Striček. Tó ni za žaljubljene. Ljubzen neče
poznati ne upa ne časa

Carlina. Pomagajte nama Vi striček!

Striček. Rad bi pomagal, pa kako? Dnarija
nimam . . .

Carlina. Ne z dnarijem! Vi morate vsaki sčtu
sem pa tje kako besedo reči, da je Franko
priden, pošten, Delaven, Ljubezrijiv,
kar je tudi res.

Striček Aha! —

Paulina Se včas se mi zdi, da . . .

Striček / se smije / de tudi Emilija ljubi?

Paulina Kaj ne?

Striček Kakor se bi jo v reznici ljubil?

Paulina / naglo / Ste tudi Vi striček zapazili?

Oh doždevalo se mi je!

Striček Paulinka! tebe ljubomornost tare!

Paulina To ne! Pa Emilija se mi zdi srsalakovna,
na, in ^{morda} ~~je~~ ^{se} ~~da~~ ^{se} Zankota premoči.

Striček Emilija srsalakovna! Nikoli. —

Paulina / naglo / Lakamna, lakamna! Če jo tudi
branita Vi in oče

Striček / se smije / Vse nas je začarala.

Paulina / jeno / Ne da bi mi pomagali Vi se z
mano norčujete.

Striček Ljubica, kje bi čem pomagati?

Paulina. Svet mi dajte! Pazite na Emilijo kadar
Banka^{ta} lovi! Posvete očetu le dobro
naji! - in če hočeva sama skup biti...

Stariček / Paulina / Pred vratmi varovali!

Paulina Da, stariček

Stariček Vest mi prepoveduje to!

Paulina Kaj vest! Če me ljubite, hote mi
tudi k senci pomagali! Sreča moja
je pa le pri Lipu!

Stariček. Pi žaba, kako jo zisti zas!

Paulina Kaj ne stariček. Saj se na Jarm de tam
ničem zastavi zaupala. Vi me ne sovadite

Stariček. Tiho, tiho, ališim očeta!

Paulina. Stariček, dajte mi roko, da mi bote po-
magali!

Stariček Počasi, počasi ljubeča!

Paulina Roko, roko!

Striček Kaj bo no / ji da roko!

Polina Pomagajte in molčite! / Polopi!

Striček Hm, Hm, Lipsa vsak hoati. Pras
inna Pavlinka! - Oče si misli srečo le
o srebra polnih kramih!

6. nastop.

Gern. Striček

Gern / s klobukom in palico. Posori proti pisar-
nici! / z Bogom Aleksandra, z Bogom
z kakor, da bi le, mame hoteli! / Aleksan
der ^{se zbira} nabira vse pierna in ^{gre polje} z
kaline.

Striček. Že prao.

Gern Prekresbite Dobro, kar im naročil!

Striček. Prekresbim.

Gern / gre proč, pa se spot vase, smehljivo!
Striček je nekaj Gern imam gaupati

Strička. Le gaupajte se smije / Saj inam se
prostora!

Tam. Kako se?

Strička. Saprabet / šuti pa se mi je zabetelo /
Hm! Kaj niste mi poprej že nekaj
gaupali?

Tam. Kampal im, res je / se igra s polico
prizustih / Striček! kakšna se vam
zdi naša nova hišna?

Striček. Emilija?

Tam. Emilija!

Strička. Hm, meni se zdi čedna!

Tam. Kaj čedna! — Lepa je, lepa in še prav lepa.

Striček. Tako?

Tam. Pogledajte se njene nožice, raki', glavico,
oči, lasi...

Striček se šudi / Haia!

Gertr. ^{vem} Dobro, kaj bi rad rekel. Taj pa
poglejte me dobro, nisem še star in svo
kolostena, in tudi ženske me še mikajo!
Striček / se mu zahiti / Oč in sin / se odani po
utihu /

Gertr. / ga prime lepo pod prsno / Kiste Vi prav nič
očutili striček?

Striček / se čudi / Čutil? - Taj nič. -

Gertr. Tudi ne, da Aleksander Emilijo srdno po
gleduje?

Striček Aleksander? / se mu bliži / Kaj pa je to spot?

Gertr. Taj imam bistre oči kaj orel? Vse vidim?
Kekaj predeta, zadnji čas je tedaj bil, da
sem Aleksandra poslal na maline.

Striček Pa zakaj neki?

Gertr. / se stika / Ne samo gastran tega, še kaj dru
jeza je kraven!

Stariček. Varn je bil, more biti na poti?

Tom. Na poti? ... ete še! Pa

Stariček ~~pravi pravice~~ Pa?

Tom. Hm, hm, nisem se prav rassodil; le ven, dav, Stariček, možak kot jaz, kamaj 50 let star, krepek, bogat, zatekaj jaz ~~bi~~ rad, njih ur dobro ne užival?

Stariček. Imate pravo. ~~Pravite~~ Prav pravite!

Tom. Pa sam jih nečem uživati! Tovarišico hočem imeti.

Stariček. Imate pravo ~~pravi pravice~~, Prav pravite!

Tom. Tisto si izberem, do katere me srce vleče.

Stariček. Imate pravo.

Tom. Če tudi ljudje kvasijo, i naj kvasijo, saj nim bogat!

Stariček. To vse skupaj pomeni, da bo Emilija Vaša žena.

Gamm. / za stiške / To ravno se nič ne pameni
prav nič. Kaj sim le kaj takega sanjati
Kernagaš^e_{niš} ne bom nekel, ~~pa~~ ^{pa} vendar ...

Stiške / u črni / Gamm. gram. Vem, vem!

Gamm. / ga prijavno po listu odar / Nič ne veste,
stišek! Prosim te Vas, gledajte kaj Emi-
lija dela, poslušajte kaj govori, in še
ima mene kaj v mislih. Žvedite, od kod
de je, čigava de je i. t. d., rej jax tako
ne morem nič od nje zvediti, kar
gmizom malč. Če ne bi bila tako pri-
poročna ...

Stiške. Priporočna je od prav dobrih ljudi!

Gamm. Se to. Tvoja? Ljubeč - ni nam ravno
nič proti njemu, pošten človek je -
pa presedaj se mi suče kroz Emilije

Stiške / za to / Kroz Emilije?

Gam. / se vidi / Kako to prашate?

Stariček / v stiski / Jaz - sim midel

Gam. Pa vendar ne krog Paulinke? Bog nedoj!

Stariček / naglo / ^{Prav pravite,} Imate prav! Indij jaz vidim da se
zmikaj krog Emilije sūce.

Gam. Kaj ne! Pa kaj čem storiti! Hiše mu ne,
morem x tepum prepovedati! Stariček! re-
cite Emiliji ktero besedico ^{morda} mene, ~~ne~~ ^{moči}
ti da ...

Stariček / umije / že dobro! -

Gam. Stariček, vam zaupam. Pazita na Lipe
in izprašajte Emilijo, posebno pa molčite!

Stariček Bom molčal!

Gam. / mu pade raka / Stariček, če bo kaj iz tega,
Vam nebo nikdar žal! / ^{potopi}

Stariček / sam v smehu / Ta hiša bo kmalu na
robe stala! Sin zaljubljen! oče zaljubljen

Ho! žaljenljiva! Kaj pa še te Žiga poriče,
kadar namesto neveste laško dobi?
Meni se xdi, da ne bo več nkal in
najat. Žiga je mlad, prav lahko vse
kmalu pozabi - pa Aleksander, Aleksan-
der! - Mm ljubosumni oče ga pošilja
na maline, da bi tam ^{spodaj} fabrike šu,
mesije premagalo glas njegovega praa!
Pres je res, strakan je oče predstol.
Noče, da bi ljublili, sam pa je žaljen
ko petelin. - Mm, inna prav! Saj tudi
jaz bi hotel Emilijo ljubiti, pa ...

7. nastop

Striček, Aleksander, Emilija.

Aleksander: pride skozi vrata na levi strani/

Emilija: odpre vrata na desni/

Striček: Ho! kaj je? / zagleda Aleksandra / Kaj že

greš? Uboga reva! Slabe boš imel ure
na Mlinch, pa potolaži se, ne mara te
vše kmalu nazaj pokaličijo.

Aleksander. Striček, prežno grem, kam nekaj
zaupam.

Striček. Sapravot! Ind ti mi kaj zaupaš? Danes
sim posebno srečen, vsak mi nekaj
zaupa! / pa pravi prijatelj / Povedi ali
si, Ind galjndljen?

Aleksander. Še dost več! Zar sim ožerjen.

Striček / okoraj otkiti / Ožerjen! ... To pa je
preveč -

Aleksander. Že sbe v mesce!

Striček / tažljiva / Že sbe v mesce! Pa sketoro
nekrečnej?

Aleksander / gre na levo stran in pripravi Omilijo /
Že to!

Stariček / Plati na denjak / Z Emilijo! Proč sim!
Aleksandra. Emilija, pojdi sim, stariček naji bo va-
naval! Ko me ne bo tukaj, on bo nametko
mene, tvoj prijatelj, tvoj oče!

Emilija / se bla gleda / Vi boste huj namre, pa sa-
ma vem, da sim proti valji očtovi sliši

Stariček / stoka / Oh kaka zmešnjava je to? Oč...

Aleksandra Se dajo pregovoriti!

Stariček / babra / Žiga?

Aleksandra Kaj?

Stariček Lipce?

Aleksandra. Kaj pa gospod Lipce?

Stariček. Paulina? Oh moja glove! Jez ne
vem več kaj?

Aleksandra Kaj je z Žigam in Lipcam, razlo-
žite mi.

Stariček Kaj?

10.
Aleksander. Kaj ima Lipce z mojo ženo.

Stariček / pride kubi / Kaj? nič! Že ne vem kaj
govorim! Kaj malo premislim.

Aleksander. Povejte mi vendar. —

Stariček. Ne smem, — sem obljubil malčati.

Aleksander. Pa kaj malčati?

Stariček. Ko bi tebi to povedal, obljubo že prelomim.
Kaj želiš od mene.

Aleksander. Prosi se malčate.

Stariček. To so tudi oni želeli!

Aleksander. Ktari oni! Stariček, Vi nekoj veste
Lipca in Emilija?

Stariček. Nič, nič, ti prisežem! Troja ženica —
oh, sladko in me! Pa, kar je, ti je! Pridi k
meni Aleksander / ga pozdravi / Že dolgo
se veselim, da gospodstvo pripelješ v hišo.
Pa tudi bomo živeli ko angelji, kadar

stročiči Emilija! gospa! Ne bodite mi
huda, saj star striček vedno bax jamete
ktero pove. /stopi med obe/ Aleksander
ne morem to reči, de nisi po moji volji
izvolil!

Emilija Gospod Zmota!

Striček. Praga! imenujte me xaji striček!

Emilija Striček!

Striček. Pravo! To ime mi pristaja! — Zdaj pa
stroka, pomislimo, kaj bo iz tega?
Kaj bodo oče rekli? — Taj se bojim, de
bo prestalo in grmelo.

Aleksander. Zdaj precej — Bog ne daj! da bi oče
kaj zvedili. Vi pa striček nama morate
pomagati, xakej to je malo prida, Pa
moram u ikaltne odhajati.

Striček Povjta mi vsaj, kako sta se ženila?

Aleksander. Saj veste, da sem bil z leti ^{na} Reki. Tam
sem videl Emilijo in jo tudi kmalu ljubi-
tostil. Ker sem pa vedel, da oče ne marajo
uboge neveste, sem pa Emilijo naprosil,
da xva se skisaj poročila.

Emilija. Oh kakaj sem se ^{dala} ~~pre~~ preprostiti. Vi
boste name jezen, gospod!

Starček. Vstajte, starčka me imenujte! / ~~po~~
gladi! Potolajite se draga, jera mi
ni dana! - Pa naprej. -

Aleksander. Kmalj 2 mesca po poroki smrejo
Emilijina mati in še 3 dni pozneje
me pokličejo oče domu. Kaj sva hotela
storiti? - Ključ nismu nabene ^{na} Reki
vedel, če bi bil ženo preskibel, ločiti
pa od nje se nisim hotel. - Tedaj sem
jo po prijatelji v hišo očeta priporočil

in si mislil, da bode spet skuprej in da se
Emilija po svoji ljubeznjivosti

Emilija / pravijo / Aleksander ! —

Aleksander počtu priteni .

Striček / hahaha / Se je že, se je !

Emilija / Aleksander / zuba vesela : / Kaj, kaj striček ?

Striček / o strčki / To je, on on je lepo, prav
lepo je o las Emilija govoril .

Emilija Res ! Oh kako me to raduje !

Aleksander Indimene to veseli in mi daje up .
Kaj pa bo na naprej ? Taj moram proč,
Emilija pa sama ostane .

Striček . Taj, jaz ti bodem Emilijo varoval ne
kaj se in meni zaupaj .

Aleksander . Ljubi striček !

Emilija Hvala srčna !

Striček / se mi je prebistrano / če bi tudi oče

11
tvoj kako naporno misel dobili, mi mu
je še izbrjemo. Pojdi tedaj z Bogom v
milino.

~~Aleksander~~ Stariček je nekaj! Oče mi dovoljujejo
da vsake 14 dni semkej pridem. A 14
dni Emilije ne viditi, to je dvakrat pre-
več za me.

~~Stariček~~ / ~~nedolžno~~ / Ljubček, kaj pa je storiti?

~~Aleksander~~ Stariček! Vi živate sredi vrta, krog Vas
ni žive duše. Kako bi bilo, če bi se jar
in Emilija tamkej ^{skajala} ~~vedrjale~~?

~~Stariček~~ Ti ^{tiče} ~~gaba~~ ti!

~~Aleksander~~ Emilija mi piše, kdaj se lahko kaj
sarega zgodi v 2 urah priditjani na
svojim konjičken. Emilija jo pobotše
skrivaj iz hiše, najde se v Vaši inbi, jar
pa skočin na rid po jablani deli

in objavnem svojo Emilijo! Tako ne bo
ničče nič zvedil, nič slišal, nič trpel,
ko jar in moja ženka / je poljudi /

Stariček / vnet / Praso Aleksander! kar napraviš,
je prebrskano.

Aleksander Vi tedaj dovolite stariček?

Stariček / hi rad resno govoril / Kam mislite straka:
Daljnost do očeta in lastna vest ste Vašim
zujarjam nasprotni.

Emilija. Ejubi, xlati stariček!

Stariček Ti xaba ti!

Aleksander Lepo prosiva, pomagajte nama.

Stariček / x glavo maj / Hm, hm!

Emilija } Sreče vam milost xapoveduje!
Aleksander }

Stariček Naj Vama kao drugi odneče, jar ne
morem.

Aleksander / mi pada xakó / Tedaj?

Stariček / mu ~~se~~ ^{se} ~~roki~~ / Naj bo no.

~~Emilija~~ { ~~Aleksandra~~ } Hvala srčna, hvala stariček!

Stariček Pa to Vama povem: Preden ~~ne~~ vidim
kaj ~~maloga~~ ^{dokazov}, ne verjem da sta mox
in žena; in preden da se pred mano
ne objameta in poljubita, ne verjem
da se ljubita / ~~se poljubita~~ /

/ Stariček se obriše in se odavi po čeli /
Oh zatej tudi jaz ne morem tako storiti.
Luce, ki ne znam kaj je sladkega na
svetu.

~~Aleksandra~~ Zdaj pa grem vesel! Bog z Vami,
stariček! saj se bomo kmalu videli v
Vaši izbi! Se nekaj Emilija! stariček te
^{netakins} ~~maloga~~ ^{povna}
zdaj ~~ra~~ ^{ra} ~~teto~~ ^{teto}, poljubi ga hvaležno.

Stariček / ~~dobro se mu zdi~~ / Ah!
~~Emilija~~ Prijazni stariček dovolite.

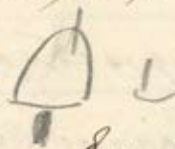
Stariček Ah! Seveda dovolim.

Emilija /ga poljubi/ K hvaležnim pram.

Aleksander /Emilijo na saboj stavi/ Ždaj pa pojva.
Adijo stariček, adijo.

Stariček /sam, se obližne, ga meči in se smeje/
Sapralot! To je slajši ko med! Ti xaba ti!
Kako se mora še mladeniču slajsko zdeti
še se se meni riven tako priteže /hodi
gor in dol aneto! /Dobra straka sta,
prav dobra! - Aleksander je krepek in
Delaven mladenič, Emilija pa pametna
gospodinja Kakor naloš -, he oče,
oče! To bo grmelo in treskalo! Pa kar je,
je. In Liza? /se smeje/ In Esipec? -
In Pavlina? - In cvetlice? /se smeha/ Oče,
oče? ~~Pa st. cvetlice? Gimbomornost?~~
Pombar? Sapralot! več so mi naložili

ko slonu. Tve skenraj pa prav za prav ni
nič, ko xmes ljuterni in ljubomornosti.
in vse se vrti okrog Emilije! Če vse
premislim, pride mi skoraj smotica.
Bodi ga Bog zahvaljen, vendar ni zdaj
nabenega več v hišo, in ga tudi več ne
more biti, de bi mi še kaj xaupati imel.
Phoebe itd.



8. nastop

Striček, sluga.

Sluga / ustane blizu vrat / Gospod striček!
Striček / se ustraši in prime sluga pri pasu
Duša! imaš mi tudi ti kaj xaupati?
Si nemara tudi ti xaljubljen?

Sluga / tožljivo / Tudi.

Striček / Ktero pa ljubiš?

Sluga / Kuharico.

Starček /ga spusti/ /Tvoja srčca!
Sluga. Čakajo Vas h kosilu /adstapi/
Starček. Že sem mislil, da tudi ta Emilijo
Gubi /adstapi/

II. del

1. nastop.

/Vat; na levi strani hiša; krog vrta rid.
Na desni strani železne vrata. Spredaj
juta x miko in klopni. Tuli nasprot
kamnitna podoba, krog nje pa grmovje/
Gem. Starček.

Gem. Starček!

Starček /pride x utnarsko kapiro/

Po kosilu hodi okaj

Vsaki hipec ti bo bolj!

Star pa lep pregovor! Po kosilu se mora
sprehajati, da se jed dobro poteče!... —

Stia! Vi se nekam klovano družite,
kaj vam je?

Germ. /~~muza~~/ Nobena reč mi ni šivala.

Starček /~~se potraši~~/ Ki mogoče! - ^{morda} ~~ne biti~~ kuharica

Germ. Ah kaj kuharica, ta je nedolžna!
Le on, on . . .

Starček Kiga?

Germ. Ah kaj Kiga? Lipea, Lipea!

Starček Lipea?

Germ. Le enkrat ni skenil oči od Emilije,
če rje je govoril, ^{zmirom} ~~ki~~ se ji je sladko
pogovarjal!

Starček /~~se smije~~/ To mora tako biti / ~~se vda~~
~~je videti~~ / Pstajte! Kmalu bi se bil
zarekel!

Germ. Zaljubljen je, ne vidim, de kiga . . . !

"Kar iz kože bi skočil! Pa še posabiti
ga moram, posabiti k kosilu, ...
oh Stiček! Vzpnečete stari norec...

Stiček Bog ne daj!

Germ / mu posépta / Tak Ljpra xavodim ^{si}
Stiček / mu púje / Ha, ha, ha, kar ^{se} Ljpra gleda
ne bi bilo treba! / se stari po ustih!
Hentajte. —

Germ. Kako? Vi veste?

Stiček Hm, mislim. ... kolikor vidim, nema,
ra Emilija dosti zanj!

Germ. Res? Oh, da bi bilo! — Pa zd kar je
Aleksander v malinih že cele 4 dni
se mi ona vsa drugara xdi!

Stiček Hahaha! to pa čarn ucejem / se stari
po ustih!

Germ Kaj pa to soper pomeni?

Starček Hm, mislim. -- da ina Emilija še dosti pre-
skrbeti, da bi Aleksandru kaj potrebnega
poslala.

Gern Mislite? ... /se zjira/ Poslušajte starček!
Kar sva se ~~on~~ ^{on}idan zmenila, to hočem
storiti! ~~Prasajte~~ ^{Prasajte} Emilijo, če je ^{ta} dovoljna
in potem ...

Starček To vzemete?

Gern Ne kričite tako! Če se kaj ~~dovoljna~~ kaže,
ji dajte to premise, in potlej kam tudi
sam še j njo govoril.

Starček /zjame pismo/ Že prav.

Gern Pa se pametno naredite, če ne bo ...

Starček Oh pametno, pametno! Morda

Gern Maja sreča je v Vaših rokah! Zna biti
da pride ona zdaj, kakor po navadi
emkaj, ^{toorej morda} ~~pa~~ lukaj j njo govoriti

Stariček Ben gasnil.

Gum Tiday' ~~Kaj~~ ^{grom} ~~Kaj~~! / č' ili pa se vame!
Sinoč jih je dosti potroganik.

Stariček / berba / Presnet fant!

Gum Kdo?

Stariček / v stiski / Kaj?

Gum Vi ste rekli...

Stariček Taj?

Gum Vi ste rekli presneti fant!

Stariček Zabelelo se mi je

Gum. Stariček, stariček! Vi poznate tat^uva,
pa ga tajite!

Stariček / prav v stiski / kaj se, kaj se!

Gum Ne vem, kaj bi si mislil! Žiga že 3 dni
nj pri mizi in pravi da ste mu Vi pri-
volili... pa voda ni prav čista! Taj
vam vse zaupam, ne da bi me Vi šepetli!

Starček. Kako morate misliti
v nastop.

Papirjónja. Žiga / teče iz hiše proti vrtu /

Gam. Žiga! Žiga! nekaj pojdi!

Žiga / pride / Gmki oč, Vi želite?

Gam. Povedi, zakaj te 3 dni pri miki ni?

Žiga / s Abraham / Starček tukaj.

Gam. Ve zakaj, pa tudi jaz ^{ho}čem vedeti

Žiga. Jax ... jax ...

Gam. Naprej, naprej! Kaj skrišaš? Nekej miki
lajite, Starček!

Starček. Le počite prav vedeti, nekaj se je res
zgodilo, pa nimam dosti v sebi! Jax
sim ga poznal, da se mora 3 dni
postiti!

Gam. Poznal? s postam? - ^{Ali} ~~Žiga~~ je učitelj
tožil? - Zdaj pa ne pomaga nič več

Ti moraš od doma - na drugo učilišče!

Žiga /prosi/ Ljubi oče! ... Striček! -

Striček /zazajen/ Ue, ne učitelj ga ni tožil!

Gum Kaj pa je? Vedeli hočem, kaj se ga
kaznovali!

Striček /bubaa/ On je svetlice porezal.

Gum. Žiga?

Žiga Striček?

Striček Taj sem ga zapazil in če se ne bi ti
poveč jezili, zato sem ga pa sam
kaznovat!

Gum ~~Taj~~ ti, ti si tat v vrtu?

Striček Poslil te ga, prosim Vas, saj ne bo ni.
kolj več kradel

Gum Danes naj bo, pa te enkrat še se pre-
degni! Striček! Kaj sem sam naredil
pametno oprežite! /a Petopet/

Striček / je obriši pot / Vstajte, do živega me
je pogrlo!

Žiga / pa Tifa / Striček kaj ste mi obljubilo? Jzda.
javec, sam vas boji!

Striček Žiga, jaz nimam tega krta, jaz sim že to-
liko obljubil, da sam ne vem koliko!
Včasih imam še gaupanega, kakor lipa
listja / pa / Vsak mi nekaj naloži, ta nekaj,
uni nekaj. Ni pindo, če masekaj pozabim.
Kaj za Inje pa / ga pri me ga ubo / kdo je
sopet etno svetlice potegat?

Žiga Jaz ne!

Striček Tih, ne lagati. Lažti nič ne pomaga.
Kdo so oče večerjajo svetlično tatatno
spamtrjali, jaz sim se tebe spomnil
in mi je ^{nida} niada beseda. Tedaj ti sam
ni vloga / ni vloga / Kriov.

~~Žiga~~ Kaj bo že, saj se je še nekam dobro izšlo!
Zredili pa pred ali potlej bi bili tako oče,
zakej se moram s učitelnici ostajati.
Polje tako!

~~Striček~~ Nekaj malega sim ti zdaj pomagat,
pa nikolj več ti ne dam.

~~Žiga~~ / ~~podznanec~~ / Striček, kaj pa imate zaupanja
~~Striček~~ / ~~ga uvari pravega~~ / Tičik, xa te prav
nič! / ~~pravi kake~~ / Moram iti na ~~spet~~,
če ne, mi še ktera ujde! / ~~Dotopi~~ /

~~Žiga~~ / ~~pravi~~ / Maja tatovina je tedaj osajena! Kaj
bo ~~moja~~ ~~moja~~ Enslifa xastran tega brer evellie?
Nikolj ne!... Naj gre te spat Gubčik ki
se boji nevarnosti! Vrt mi zaprejo, zida
pa ne posivajo. Zdaaj, xdaaj bo šele veselje
krasti... Debi le vedel, spaki Lipčevi
eno ali pa dve praz gorke napraviti!

Žmrgaj se kroži okoli Emilije, kakor orel
nad gajčm, gleda jo pa kakor ptica
mlade... Le čakaj, tudi tebi jo xaxolim.
Zdaj pa tečem po šoln, ne mara bo Emilija
hotela, po sodi se voziti ~~—~~

3. nastopi.

Lipce / stopi iz hiše, bere listek in se poda v jato /

Uprati smem, drago mi je

Da ako prenilo tvoje

Me ne gleda te globoko?

~~monda~~
~~na tvoj~~, da se je lagalo

In nezvesto mi postalo!

Počilo srce mi bo!

Usak hip raj ako naj umira

Ko da lažnj njega xvica

In bittkosti mi groda!

Če pa upat smem, ah mila

De boš večno me ljubila
Bom jaz ukal do neba!
Hm, ga maršketerega, ki kuha ne služi
s precesam, so te verstise zadosti dobre!
Res, da me glava boli, ko sim jih vkladal,
se vendar bodo razvedelste Paulinko, ki
altiči narraji sojo čast o presmih!...
Kje nek je? Rekla mi je, da bo pred
se nekaj pisala, potem pa precej sem,
kaj prišla! Tukej naji nihče ne moti,
še paluse me!... Kakor sem kdaj u
hiši, je praz hudo xame. Emilijo moram
gledati, tako njo in Paulinkinega očeta
stepti; pri vsem tem pa Paulinko
ljubosumnost ^{zare} ~~zavest~~.

4. nastop.

Lipce, Emilija / prinese delo gledo kroz

5
in krog, stopi v juto, in vidi Lipeca
še le, kadar je blizu njega!

Emilija Vi tukaj, gospa? Lipeca?

Lipeca Bog Vas sprimi gospodična! Že spet
delo v rokah! Vi ste preveč pridna!

Emilija Vi pa tukaj sence išče, kaj ne, dè bi
malo počivali?

Lipeca Počivati! ... Nikoli! Kako bi jaz mogel
počitka izkosti pri hiši v kateri tako
prijazne in ljubeznjive svetlice svetijo?

Emilija Tiho gospa! Prosim Vas povedite to pa,
ki drugi, bode dost raji slisala, ko jaz.

5. nastop.

Paprejšnja Paulina / stopi iz hiše, ga.
gleda Emilijo in Lipeca in špega od daleč!

Lipeca Katero pa mislite?

Emilija Vem kako se ^{vedete} obnašati, pa mene ne
prekanite!

Lipca. Prekaniti?

Emilija. Vaše besede in oči tako malo mene
gledajo, kakor Vaše prsi.

Lipca / po stiski / Gospodična!

Emilija. Vi se čudite? Nekaj pramate res
zaslužite, ki mislite, da ženske nimajo
tako hitrega uma kakor Vi!

Lipca. Zagotavljam Vas

Emilija. Ni treba; - da veste, da Vas poznam!
Pa morate vedeti, da ste s tem tudi
meni vrnegli.

Lipca. Prosim razložite.

Emilija. Razložim, kadar bo čas ali sila. Zdaj
pa moram proč od tukaj.

Lipca. Kakej?

Emilija / se umika / Porabila sem pogovore
/ po stiski /

Eipce Trem jaz pa nje / ~~že~~ ^{že} ~~že~~ ^{že} in stopi iz jule /
Paulina / ~~pa~~ ^{pa} ~~pa~~ ^{pa} ~~Emilija~~ ^{Emilija} ~~in~~ ⁱⁿ ~~mo~~ ^{mo} ~~teče~~ ^{teče} ~~pa~~ ^{pa} ~~skajca~~ ^{skajca} ~~u~~ ^u
~~germanije~~ ^{germanije} / ~~kadu~~ ^{kadu} ~~pa~~ ^{pa} ~~Eipce~~ ^{Eipce} ~~pride~~ ^{pride} ~~nu~~ ^{nu}
~~stopi na pet~~ /

Eipce / ~~stopi~~ ^{stopi} ~~u~~ ^u ~~plinski~~ ^{plinski} ~~razvoj~~ /

Paulina O me veseli gospodrič! Misim ni
slepa ni gluha; kar se delate, vam
gne prav iz srca!

Eipce Paulina!

Paulina Kemaj se podam hipšička od vas, ti se
z Emilijo snideti.

Eipce Primerilo se je.

Paulina Primerilo? ... kar sekej se primeri,
narejšit to, kar se želi!

Eipce Jaz sim bil pred Emilijo tutej!

Paulina Še slabši! Morata biti že prav dobro
zmenjena, da Emilija za vami teka!

Lipca Ali res!

Paulina Ali res? — Kar se vidi in sliši je res.

Lipca / Paulina / Paulina, Vi niste na pravi poti

Paulina Ne? Ste li zmano pri kosili govorili?

Lipca / Paulina / Paulina ne!

Paulina Ali se niste le x smelijo pečali?

Lipca / Paulina / Paulina ne!

Paulina Niste samo njo gledali?

Lipca Pa ne samo nje.

Paulina To so pusté gojjače! Ste ^{morda} ~~najbolj~~ se
enkrat mene pogledali?

Lipca Ne samo enkrat stokrat!

Paulina Ali res!

Lipca Pa je! Le Vi ste bila skopa x sovijini
pogledi!

Paulina Kato kaj ste moje srce prodali! Kakor
ničem jaz pri Vas, Vi jo papalnomu

umarmite s sladkim govorjenjem!

Lipca / Joze / Gospodična! Kaj želim navdajen
da bi brez vzroka, sumljivost tepel!

Kadar grem, da ste se spremenila,
tedaj se spet povrnem. / Hočite iti!

Paulina. Stojte, kako? Vi se počete opravičiti?

Lipca Jaz ne!

Paulina Ne?

Lipca. Naj me opraviči Vaš um, Vaše srce!

Paulina / se / uda / Lipca!

Lipca Um, Vam more povedati, da v
Vaši hiši na tlenji stojim. Srecom,
kalico fe za Vas bje, moram Emilijo
stopiti, da se Vašega srca prekanem!
Kaj pa nisim najen, da bi tako
mislil, pa drugače delal.

Paulina / ujeno / Lipca!

Lipce Če me ljubite iz srca, bo vaše srce moja
nepremagljiva bramba.

Paulina Zanko!

Lipce Vaše srce je pre dobro in pre mehko! Zin,
ko umnost ^{je} premaga!

Paulina / ~~idem kako na Lipce odpisano~~ / Zanko!

Zaj vam ~~opustim~~ nisem huda

Lipce / ~~je pa že in je ga mi~~ /

Paulina Vi se smejete?

Lipce Vi meni niste huda? Preveč je to.

Paulina / ~~blagode~~ ^{morem} /, da bom jaz vas prosila

Lipce / ~~je pa že in je ga mi~~ / Paulina, pustiva
kdo bi se neke čepet pričakati pričel.

Paulina . Kaj ne znate, da je ljubeznost
znanimje goreč ljubezni?

Lipce Ljubezen, ki bitkost donava mi za me.
Prav za prav jaz ne morem več vaše

hiše stopiti! Nimam hipčeka, da bi brez
strahu sam z Vami govoril!

Polinka Janko! kaj bi radi?

Ejra Jaz bi rad, ~~z~~ z Vami še enkrat do
čistega zgovoril! Le kako in kje je
to mogoče?

Polinka Ne vrtu! Očeta ni več ča doma, stricček
pa igra šah, mnen naja ne bo plival,
ker je vrt ob duri že zaprt.

Ejra Pa jaz?

Polinka Ne vrtu po vrtu, tiste Vam bom
sama odprla.

Ejra ~~jeji poljubičko~~ / Draga Polinka!
ledaj danes ob duri! Se zmeniva,
kako četa

Polinka Oh, oče majo vse po skala! Vidite
ravno zdaj gredo simkaj / ~~potake~~ potake ~~na duri~~

Pojdite jiin naproti, ne smejo naju
skupaj viditi! Voz pa grem po uai
strani, na Ribniškem se snideva.

~~Liza~~ Paulina, Vi se preveč kajite!

~~Paulina~~ Bog ne daj, da bi sč kaj zapazili.
Pojdite, pojdite!

~~Liza~~ Ki želite jaz siin pokoren / ~~stopi~~ /

~~Paulina~~ To je vendar glata duša! Meni pa
ljubsumnost ljubezni slast gremi, in
ne morem je izkoreniti. - Aha, zdaj
je pri očetu; že govorita, - kdaj se ob,
račeta - kam vidila, kam ^{pojdeva} ~~gresta~~ / ~~stopi~~ /
~~na desno~~ /

6. nastopi.

~~Liza~~ /: pride s I tebe strani /

~~Liza~~ Lahn je pripravljen! O da bi te Paulinka
ne hotela se krama po vodi voziti!

Sam ž njo se voziti je nebeško veselje!
/ ~~zagleda pismenjake, katinega je Liprec~~
~~in juti gabi~~ / Kaj je pa to? Pismenjake?...
Kotri so pisma! gospo? Liprec - aha!
Pa negre, da bi jax tuje pregledoval.
/ ~~zagleda pismenjake~~ / Oho kaj pa je to:
Pisim? / ~~bruhitica~~ / Dobra je ta! Lepo,
prav lepo' pisana! Stavim, da jo je
Emiliji dlozil! Te še res! Žgorej se bode.
Gospo Dvorna in v pik, te pa pome,
nija: E m i l i j a! Čekaj, čakaj, ne boš
jo imela / ~~haci prave na glazbo~~ /
Ole druga misel mi vstaja! Faz to pravi
Emiliji dam. Emilija pa bo mislila,
da sim jo nji glozil! tako dve mu,
se na enkrat ubijem / ~~stane pismena~~
~~jaki najaj~~ / Če se mi ta panese ne bo

slaba! ~~lastična~~ ~~na levi strani~~!

7. nastop

Paulina /: ~~na desne strani~~!

~~Paulina~~ Očitno se pot dolga gdi, - kdaj se obročita
in pojdeteta tukaj memo. Kaj me le najdeteta
v ^{lopi} ~~poti~~ /: ~~sebe v poti~~ in gleda ~~Emilija~~ ~~na~~
~~dela~~! Kar je res, je res, Emilija prav
lepo dela

8. nastop

Poprejšna Emilija /: pride iz hiše, stavi
piemo v njedra in drži vegenje v roki!

~~Paulina~~ /: ~~gleda~~ ~~dela~~! Kamn nek dela in dela?
Ka moškega je! Saj vendar nima nobe,
nega ljubečka! ha! kakšna misel me
prebada! Či je ganj, in jaz, jaz pa
~~osloparjena~~
~~gleda~~! - ----

~~Emilija~~ Kje so neki starički? piemo jim

imam izročiti, uva je kadrija za pošto in
ni jih / stopi pred gledišča ne vidi Pauline,
Paulina pa vidi njo /

9. nastop

Preprežne. Žiga /: a leve strani se skrije
kadej ka podoba /

Paulina /: Emilija je! Ko jo vidim, oživa v meni
ljubeznost.

Emilija /: pogledava v oči / Veselilo ga bo!

Žiga /: ji kakla pametno javita v pram
le noja in /

Emilija /: se ogre /

Žiga /: se postaja, stavi prst na usta in
sič proči /

Paulina /: karne k oči / Kaj je to?

Emilija /: kakšna strovarja je zapet to / pa
bice pametno /

Paulina / sama kubi / Kajina nete Riga
x njo spraviti?

Emilija / Perem / bo /

Paulina / Piemise? - Ja moram videti.
/ stopi / jube /

Emilija / prestrašena, boč perem skriti /
Oh! kako ste me ostrašili! Taj sem
mislila, da ni nobenega v Capri

Paulina / Jnam, da sem na poti, kar Vi želite
samote!

Emilija / se smaja / Gde me je kdaj videla, da
samote išem?

Paulina / Velej ne, le včasih se rado samote išem.

Emilija / Vax bi bila večkrat rada sama.

Paulina / Podobno pa, kadar imate gube pisma
v rokah.

Emilija / Kaj ste videla? Pogledajte, kako se Vas

brat lepo pivati uči

~~Paulina~~ / Kaj piše?

~~Emilija~~ Berite

~~Paulina~~ / Lepo je / Lepo pokopis / Sramota še
sramota!

~~Emilija~~ / Kako je / Kako je tako!

~~Paulina~~ / Vi ste ^{skopirane} / ^{ligemirka} / Imate obraz
milic, miše oči, nedolžen pogled - pa sim
Vas vendar spoznala.

~~Emilija~~ Gospodična! Vaše berede so mi ne,
razumljive

~~Paulina~~ Kaj? Pote ^{moja} / ~~gleda~~ / lagala? Ni to njigov
pokopis?

~~Emilija~~ / Vašega brata pokopis.

~~Paulina~~ / Mojega brata? Prav dobro pornam
ta pokopis; oh! da bi ga nikdar ne
bela poznala.

Emilija. Ne razumim Vas!

Paulina. Proč z Vašim nedolžnim obrazom!
Nič so mi, ko leži napisane! Zar
^{vleparjena} ~~sem goljuf~~, pa tudi Vi boste čutila
mojo jeko, moje maščevanje! Zaničujem
Vas in njega!

Emilija. Kaj mislite, da Vaš brat, ki je še otrok...

Paulina. Otrok, otrok! Kakšanj ^{abe} ~~bo~~ ste ga za,
peljala!

Emilija. ~~Paulina~~ / Gospodična! Vaše natosčevanje...

Paulina. Kaj ve otrok o kakšno stvarstvo
zapade ogleduh!

Emilija. Ogleduh? Kaj pa ta beseda pomeni?

Paulina. Mislim, da pojdetе sama ob sebi iz
naše hiše, ktera ni ga Vaše govčaje
stavljena.

Emilija. ~~Paulina~~ / Ljubi moj Bog!

P. L. Če pa ne, naj oče prosi poštuje ali mene
ali Vas.

Antonia Jaz bom storila, kar sveta čast od mene
traja!

P. L. Lipe berede, še lepši ko pesem. Saj tukaj
prideta gospod Lipec in oče! Blížej, bli-
žej gospoda! / Antonia / Vama bom
prav nječno pesem brala

10. nastop

Paprejšine. Dam. Lipec / a / desne strani /

L. P. Pesem?

Dam. Pesem ni za moške!

Antonia To pa morate slišati, kar je pesn'ika
uredna / Antonia /

Upati smem, drago moje

Da oke premilo boje

Me ne gleda le ljubo?

~~/: Lipce k' nat večin karnečarjem!~~
 Nebo vam brstkovti goščajala, ne!
~~/: bre napaj!~~

Če pa upat smem oh mila
 De boš očno me ljubila
 Pam jaz ukal do neba!
 Grozno lepo: Pam jaz ukal do neba!
 Se ukajte!

~~Paulina~~ Paulina, kar si brala, je dolgočasno!
~~Paulina~~ Ost oče! ne sodite tako, pesnik
 je med nami.

~~Paulina~~ Kaj gospod Lipce? Vi zlagate pesmi?
~~/: bre napaj!~~ /: bre napaj! /: bre napaj! /: bre napaj! /: bre napaj!

~~Paulina~~ Oh ljubi oče! se kamorčik govenči,
 kadar pride do ljubeznjive svetline, za,
 kaj bi gospod Lipce ne preprezal, ko
 ve, da ga gospodična Emilija pristrano ljubi?

Sp. Endijsa? Mendae mislin ...

Signe Navaljite, da govorim!

~~Pojem~~ Govorili vam ni ravno več treba gov,
po! Slab pesnik, kateri malo v pesnik
izgovori. Prav lepo pa je, kako ste pe-
sim postali.

Lycopodium Poitral?

Barlone Prax Gutegnivega postlansa inate.

Przebieg Kataru postlacca?

Postava. Žiga je naš poslanec.

~~Primo~~ Gospod Exrec! v moji hiši to ne gre,
skraj^{na} ~~gub~~ gubarin, jin poslanec.

Cypripedium *Platanifolium apocynifolium* se.

~~Решено~~ Не могу се.

Lipce J. K. Lindig / Gospodična! Žali me,
da ste tudi Vi tunkaj zapleteni, bolj
ko ne pa je ^ovam kaj ^{več}tega bojiga gnanz.

prosim govorite!

~~Emiliji~~ / ~~panovni~~ / ~~h~~ / ~~Domu~~ / Gospod! očitanje in
natalsčevanje, ^{ko} gospodična Paulina
vali na mene - jaz zaničujem! Nekoč
se naj bolje branim.

~~Paulina~~ Paulina, ti si se predernila . . .

~~Paulina~~ Oče, Žiga izroči gospodični Emiliji
pesem, ki jo je gospod Lipiec prsal, naša
hiša pa . . .

~~Lipiec~~ Prosim gospodična! Vaši hiši nisim
bil ni ne bom v nečast. Nikdar nisim
gospodični Emiliji pošiljal pesmi po
Vašem bratu, ni tudi xložil je nisim
njaj! Ta pesem je bila v pismenjaku,
kakega sem tunkaj v ^{lopij} ~~gledu~~ zabul, ne vem
pa, kdo je pesem iz pismenjaka ozel!

~~Paulina~~ Jaz ne vidim tunkaj Vašega pismenjaka.

Ljuba. Jaz tudi ne.

Ljuba. Pa vendar se tako se je moglo zgoditi.

Ljuba. Če ni bila pesem za Emilijo, kateri
ste jo pa namenili?

Emilija / Paulina namreč! Vam!

Paulina / Ljuba / Kaj?

Ljuba. Gospod Fern ne zamnite to vem le
za se.

Ljuba. Hm, hm! Vi ne poveste - v moji hiši
se je to zgodilo - jaz si lahko mislim,
kar hočem!

Paulina / Ljuba / Pragi oče, more biti? -

Ljuba. Tiko Paulina! - Kaj bo že, kar če, hiše čast
mi veli, ^{da} v prilo vseh reči ne re,
sled ^{ujem} Ljuba.

Ljuba. Prav imate, gospod Fern! Jaz othejam
in kadar se meni neznana

26
ta prigodba razjasi alj po valji, alj
po resnici, takrat me boste vspeš
dili. Sluga! / ~~Pa deti in drugi želene stvari~~

~~Emilija~~. Bog vas sprajmi! Paulina, ti si sprožila
nepriznano besedovanje brez potrebe,
jaz pa moram resnico uvesti!
Pojdi po Liza, naj pride simke in naj
mi prinese klobuke in palico.

~~Emilija~~ ^{Pajdem} ~~Pa deti in drugi želene stvari~~ jax!

~~Paulina~~ Paulina naj gre! Z Vami imam pa še
govoriti.

~~Paulina~~ Grem / ~~pa deti in drugi želene stvari~~ /

~~Emilija~~. Emilija! prosim, če veste, razložite
mi, kaj je s pesmijo!

~~Emilija~~ Jax, vem, koliko Vi gospod!

~~Emilija~~ Vi tedaj niste prejeli pesmi od gospoda
Lipsa?

Črna Jaz ne!

Črna Pa se tudi z njim nič ne zmenite?

Črna Jaz ne!

Črna Prav iz vsega rad slišim, da ne. —

Le vendar se mi je večini zdelo, da se
vam rad priligne.

Črna Jaz mislim, da je možki svet pozna.

Črna Res? Prav rad slišim to. — Pogledite,
maji lažje niso še sivi!

Črna O de bi še mnoga teta taki ostali!

Črna Ki-li prisošite?

Črna Ne samo jaz vam to prisošim tudi
stroci, prali, vsa hiša.

Črna Črna Oh, Vi ste ljubo, glato dekle!
In če bi ... hm ... saj veste.

Črna Zapiši Črna!

Črna Pa tukaj pride stariček, on vam naj

nagnani moja misel.

II. nastop.

Popravišna Striček / prinese klobuk
in palico /

Striček. Liza se voji po voji, tedaj vam prine,
sem jaz.

Liza. Heala striček! / ga poji, kaj to je! / Četno
je gorko! / Zdaj velja beseda. —

Striček. Zdaj?

Liza. Zdaj, zdaj! / Grem na sprčo! / kažer se
vrnem, de mi povedete kako in kaj?
/ na glas k budi! / Draga Emilija! / striček
vam bo povedal, kaj mislim in vas prošim
prošerno! / Bog z vami! / ga poji klobuk
in palico, se potroji in o potroji! /

Emilija. Kaj to pomeni? / prav kajin se.

Striček. / ga poji! / Ni nič, nič! — Ni treba se bati!

~~Quelques~~ Le verbe poudite.

~~Stroček / kralj!~~ Ali ji čem povedati? čem
li ji pismo dati? Nark, to bi jo v
stisko gnalo! Bolje je, če nič ne v
siv^o norčije.

Amilija Vi premissujete? Sam s seboj govorite?
Oh stisnete! povejte kaj je.

Sträckte ... hjem ... stia ... je -
hm ... koko bi nekel ?

Črna No ... stria je ... kaj je stria?

Stavěte si stěp Palm Gubacunnosti!

Amelje Gynaeumnosti?

Striček Ne strahite se! Vi ^{ugajate} ~~mnogo~~ ~~pa~~ ~~le~~, on
bi Vas rad še več let in celo do smrti
imel, kdaj pa se boji, da bi gospod Lince...

Amphibia Lysac?

~~Starob~~ Le bi gospod Lince Vas ne preogel!

Emilija Oh, saj tudi jaz rada do smrti v hiši
astanem, pa ne znarn, kaj še bo.

Stariček Eh, kaj bo? Le potrpite, vse se dobro izide!

Emilija Pastran Lipca pa mu ni treba skrbeti!

Stariček /~~pa smije~~/ Vendar ne, vem!

Emilija Vi veste?

Stariček /~~se udari po ustih~~/ Hentajte! /~~se glas~~/

Hm, jaz mislim . . .

Emilija Ne stariček, ne! Nam se je karokelo vi
veste . . .

Stariček Kaj vem?

Emilija Le Lipca Paolino Gubi.

Stariček /~~ji prišepeta~~/ Tiho! tiho! Kdo vam je
rekel?

Emilija Kaj mislite, da ne vidim?

Stariček /~~se smeha~~/ Hentajte, jaz pa nisim
prao nič vidil.

Paulja. Če bi Paulina meni upala!

Stariček. Pa mora predvediti, da ste njena
svakinja!

Paulja / naglo / Bog ne daj! tega ne sme vediti

Stariček. Tedaj pa čakajmo; naj se kaj^{hy} dogane.
Lana reč sama razloži.

Paulja. Tudi moramo čakati! Bog enkrat ne
stojim brez Aleksandra nič! Že pred
sejnim vas iskale, Stariček! pa vas ni bilo
nikjer! Prigodilo se je, da in Paulino
me sili, da moram z Aleksandrom
govoriti. Gnki stariček! Tukej je pismice
ob 1/2 4 ure pošta, ob 6 ga dabi Aleksander,
in ob 8 uri po tukej. Posel bi napis
spoznal in hitro kaj izkazil, tedaj
naredite Vi napis in nesite ga sami
na pošto.

Stiček. Svěno nad ljubka! / je pogledati / Pogledite
me, in bodite zmiraj take prijazna
in veselja, saj bo vse dobro!
12. nastop.

Popravljena. Paulina / ix hiše /

Paulina. No stiček! tipate nemara še gospo.
Diena rav bali? Veseli me viditi, da
gospodična ne samo mlada, da tudi
stara prca smami.

Stiček. Ti si predčenica.

Emilija. / je prijemala prsico / Gospodična!
I praz malim kauranjem do mene
več se vse, ko z veliko ljubeznostjo
pogleda v hišo.

Paulina. / ja Emilijo kramkoroje gleda / Tebi
kaurati?

Stiček. Paulina kakaj si ti takea proti Emiliji?

Paulina. Se Vi jo nagovarjate?

Striček. Ne bi vedela / ~~se udeležiti po ustih~~ /

Paulina. Kaj neke?

Striček. Nič, nič!

Paulina. Striček ni res! Oči me ne goljfaže

Striček. Oči, iz katerih globocumnost gleda,
zmikaj ^{vargjo} ~~goffjo~~ - Kaj ste spet počela
z abogim Lipčim

Paulina. Pa kaj, ni bilo prav? - Kaj mislim
sim ali tje, vedno si mi doredeš, da
je pravi Emiliji posvetil!

Striček. Nikoli ne!

Paulina. Kdo ^{pravi} ~~ne~~?

Striček. Jaz, ki vem, da Emilija ne gubi
Lipca!

Paulina. ~~Prostej~~ Ne? ... O striček! povedite,
povedite!

22.
Stariček Kaj čem povedati?

Paulina Emilija ne ljubi Lipse, tedaj pa
ljubi katerega drugega. Če to vem,
da je res, jaz sem srečna! Zdaj vem,
da Vi stariček vse dobro veste, kaj se
vam je zgodilo. Povedite, in uničite
Drambo mojega srca!

Stariček Kaj se mi je zgodilo?

Paulina Kadar ste tako naglo rekli, da Emilija
ne ljubi Lipse! Precij sim spoznala,
da Vi kaj veste.

Stariček Kako so vendar Dekleta prebrsane
in goite, še bolje niso tako! — Ena
zapari drugo!

Paulina Ena drugo? tedaj Emilija...

Stariček Je zaparila, da ti Lipa ljubiš!

Paulina In proti meni je molčala?

Stariček Kaj pa je hotela? Si ji ti prijazna?
Zakaj si neke bodeča in preočetna do
njen ti ... dekle do gospe ...

Paulina / ga priime: / Do gospe? Emilija gospa?

Stariček / jena pam nose in na Paulino /
Gospa, gospa! ti čunča!

Paulina Stariček! zdaj mi več ne vidite!
Resnico povedite in precej!

Stariček Kolči, molči!

Paulina Gaj ne! Vse, vse moram vedeti!

Stariček Saj boš vedela no, pa te nič kriči tako!
Emilija je ... čem reči ... je bla omo-
žena, zdaj pa je udova.

Paulina Udova?

Stariček Udova! Njen gospod se je punta
vdeležil, po zmagi pa obležal, da sama
ne ve kje! Sila ga je gnala.

Paulina. Revisa! 'In jaz sim jo xalila! 'Zdaj jo
pa oim ljubiti, ko sestriso! - Tudi Lipan
nisim bila pravična! Oh glejte striček!
kaj leži njegov pismenjak! /: ga
preber:/ - Zdaj se le čisto vidim. Pro
je imel! Le tuga, tuga, nesrečni fant!
ki je vro to xmešnjavo napravil! Pa
naj se me le veselí! - Oh striček! slad,
ko, ljubo veselje mi čeli preboderu prée!

Striček. Kake, revise ste ve dekleta! Smeh in
jok, goch in stok, vse se vesti hipama
pri Vas.

Paulina. Zdaj pa lepo prosim, striček, poma,
gajte mi.

Striček. Kaj bi rada?

Paulina. Jaz sim se x Lipam xmenila, De
se bova neoj kaj pogovorila.

Stariček. Pogovorila? Oho!

Carlina. Stariček! ne jexite se! Od kar sta Adam in Eva iz paradiza tekla, gmi, naj so se galjnbajeni pogovarjali.

Stariček / se smije / Res je, ta pravica sta, ljnbajenih je še stara! Pa kje se četa pogovarjati?

Carlina. Pot, pot, Stariček, to ni za Vas. Žalost de mi dva veva. Lipec je v jexi otvet in bevi, ko ne ga nicoj ne bo. Jex mu šem, tedaj pisati, de se je njegovo apra, vičinje skakalo, - De se je pismenjake najtel, de naj nicoj v / se udezi / po / ustih / de naj nicoj pride! - Vi pa stariček pancete pismice na pošto kaj ne?

Stariček. Kaj pa čem? Na stare dni, ljubi Bog, moram vaim posel biti.

Paulina Pavel se ne ničē! Postillon D'amour! —
Stariček Postillon d'amour? Kaj bo no. Postillon
 D'amour. francosor je mož, še na gardo
 grajete dobro imē.

Paulina Graj pa tečem, pismice pisat. Zdra-
 si, stariček! / pokosijs hiša /

Stariček Le vendar bo treba, da si bom usta
^{zall} ~~gast~~ — gmiraj mi kaj izmurne!
 Prav bojim se, da sim že več ko polovico
 zupanege oratil / pošni rog se čuje /
 Kaj pa to? Obej ko me, knxiv in Rimuta!
 Hentajte, kombaš mi je nar bolj pri-
 poročen

13. nastop.

Stariček. Sluga / na oratih /

Sluga Gospo? Stariček!

Stariček Kaj je?

Sluga Kuxir je turkaj iz Plimuta. Prava po
gospodu ali Vas.

Prejček Precej, precej, gresta i hišo /
14. nastop.

Lipca / pride pri vratih in se ozira /
Lipca / Mislim, da ni nobenega na vrtu, ki
bi me videl. Piemenjak pa moram
imeti, ker so priena notci, ki jih ne
ume noben brati / išč i juti / Ki ga nitje.
Nj' doznika, da ^{ga je nekdo našel} ~~ga je nekdo našel~~ in ~~da mi~~
^{mi} ~~ni~~ ^{s pesnijo} ~~bi ga je našel~~ ^{to isto} ~~napravil~~ /
Zdaj vidim, da je ljubeznivost Paelin,
kina magoča. Oh, da bi le z njo kernalu
gasail! V hišo knji ito se ne opredeli,
ker jim se preozetno ločil! Očeta, tega
nem de ni doma, pa vender, kaj bi
Paelina ~~am~~ ^{mi} ~~si~~ ^{mi} ~~mislila~~ ² ~~Sapravot~~

neajjo Indij gotovo ne bo! Kaj čim
stasiti? — Tiho! njen glas! Moram se
skriti! se skriva v jndi!

15. nastop.

Lipca. Stariček. Paulina.

~~Paulina~~ / ~~ipravnih stvari~~ po pravi! Stariček upam
da boste prav dobro opravili. Jaz vam
pa obljubim k vsakemu godu nekaj
prav, prav lepoga! / ~~zdravje~~!

~~Stariček~~ / ~~z blaznjo in patice, dva pisma v roki!~~
Te prav ljuba! Kmalu oddam pismice,
kmalu / ~~ga proti železnemu vratu~~
~~in stavi pisma v žepi~~! — Hitro se je
vozil kuca, prav hitro! Mora biti
dost lažje na nožici! Kje bom nek
stara kerž no⁵tel? Kerž ko ne v ka.
sarni, tam ga je ob takim času najti!

Lipce Post, post!

Starček No, kdo je?

Lipce / stopni iz jute! / Tak sim

Starček / se smeje / Vitukaj, gospod Lipce?

Prav, ravnoprav pridite, vaj mi ne
bo treba do pošte se potiti! / piše pismo /
Pavlinki je žal, da Vas je krivično ob,
Dolžblagin se boji, da Vas ne bo nevoj!
Ve pa pridete, Vam je pisala, tukaj je
pismo.

Lipce / naglo / Dajte, dajte! / piše pismo naglo /
Hvala Vam!

Starček / se smeje / Ha, he, ha! Tak naglo
odpre', kakor da bi bili bankovci notri!
Vak xaljuden je narec!

Lipce / nam reče / Kaj je to? / iz plimute? -
Z kambožim prav dobro! / glada napaj!

Prej napisa? To je pamota! pa naj
 bo sreča me išč! - pramice je glata
 sredno, le bevi, le bevi! / pravici pri,
me in objame starička! / ljubi dragi
 stariček! Vi ste mi več ko veselje pri,
 nesli! Rešite Paulinki, da pridem go,
 tako in da se bosa prijetno in veselo
 pomenile / tiče skoz vrata!
Stariček Koro je norec! Taj je menda Lipce
 prav umen možak, zdaj pa za ragli
 zaljubljenega piema znosi! Pa, kar
 je prav! Če stari ljude norčije span,
 jajo se je periti, ne pa če mladi.
 Se jaz bi rad Gindžo objel, je lepa,
 mlada, prijetna, pa ... / pa udari
po uetih! / oh jaz neumr skor prepozno
 pride s malin - nič ne melje! Pa

kaj pomaga žalovanje? xaji grem
starec iskati / ~~iti~~ /

16. nastop.

Striček. Gern /: pride pri vratih /

Gern. No striček! koder kaj ljubelega povedal?

Striček. Kaj posebnega /: ~~ma da eno pismo~~ /

Gern. /: ~~Pro pismo~~ /: ~~in bere tisto~~ /: Kdoj v
Stričkovi izbi. Emilija. — /: ~~objame striček~~ /

Striček, striček. Vi ste xlatá vreden!

Če ho kaj iz tega, vam kupim Šah iz
slonove kosti /: ~~ga v hišo~~ /

Striček /: ~~se vrnije in bese glavo~~ /: No! tisti
ki je pismo pisal, ni mislil,olkary
veselja napraviti. Pomakaj da kup,
ček denarja. Pa tudi mene slonskosti,
ni Šah razveseli! Taki smo! Mene
veseli Šah, tega /: ~~Kaj prst vrat~~ /

pismo s Ljube, onega / ko je na hribu /
kambar! Čuden svet! Kdaj pa moram
pismo za Aleksandra na pošto nesti!

1991
Ljudija me je prosila, da naj jaz na-
pis pišem! / lebo še dve pisma iz šipa /

Glentajte kaj imam še dve! - Aha,
eno je stričevo, ki ga nisim hotel Lmi-
liji dati; Karko je pa zaaj Aleksandrovo?

Pam moj / kaj bral / prejeto /
ključ / To je bax dooma, ka je več!

ključ gozpa, 4 dni bax gospode, ima
dosti, dosti pisati! - Tega tedaj pošljem

Pa le, Bog ne daj, da bi pisma pre-
menjal! / se umoj / Če te eno pismice

ne pride v pravo roko, bi jaz grozno
lepo xmešnjavo napravil! Bog ne

daj, pa bi bila lepa! - Ha, ha, ha -
pošljem / 42

III del.

Velna izba. Dvojne vrata v srednjke, pred katerima zagrinjelo visi. Pri levih vratih, sili posteljo, pri desnih stleke; - V izbo se pride skozi posebne vrata. - Na desni strani spredaj je okno zagrnjeno. V sred izbe dve zagrnjene mizi. - Na levi strani zofa.

1. nastop

Lipic. Paulina

Paulina Berj stopitenota! Oh kako sim se prestrašila!

Lipic Umirite se!

Paulina Ste ga spoznali?

Lipic Žiga je! Na zidi je stal, opiral se in v vrst dolj skočil.

Paulina Kaj ima nek ^{na} ~~z~~ ostu? Bog ne doji, če bi naji vidil, on ne zna molčati!

Dobro da je stričkova igra odprta.

Tukaj naji nihče ne najde, striček
pa igra šah do devete ure

Lipce / prava / Paulinka! spoznate se Vi, če ste
me po krivem obdolžila?

Paulinka. Tiho o tega! Na zdaj hočem vrjети,
da niste kriv.

Lipce / zdražen / Vi hočete se to vrjети? Kiste
~~morete~~ ^{morete} prepričana tega?

Paulina Kdo bi nek tam možkim vse verjel?

Lipce / haljasa / Se enkrat! Kiste prepričana
tega?

Paulina. Tiho, tiho, ne kričite tako!

Lipce Kdo naji pa tukaj sliši?

Paulina Prestrašena sim! Oh zakaj sim
dovolila!

Lipce Kaj ne upate meni? Se zdaj ~~ne~~

niste prepričani tega?

Paulina. Ste bodite vedno izpostavljeni! Ni ^{morda} ~~gleda~~ ~~biti~~ zaupati, da sem vam že pisala?
zdaj bi....

Ljudec. Pisala?

Paulina. Kaj niste prejel pisma?

Ljudec. Voz ne.

Paulina. Pa sem vas vendar po pisnu vabila
simkaj!

Ljudec. Mene ne! Striček mi je le x berečo po-
vedal, da ste mene nekrisega spoz-
nali in da me nicoj tukaj ^{prideklo} ~~pozivajo~~!

Paulina. Povedal vam je le, in ne dal pisma?

Ljudec. Vidim, da se je kmotil!

Paulina. Kmotil?

Ljudec. Tih, ne plišite?

Paulina. Nekdo se bliža /: gre k skrinji/

Lipca Kdo nek more biti?

Carlina. Oh Emilija je!

Lipca Emilija! Kaj nek išče?

Carlina Ravno simkojgre. Oh če naji kaj,
De? pramota me umori.

Lipca Kaj je storiti?

Carlina Izba ima le ena vrata, ven ne mo,
nevar, tedaj se je treba skriti! / leč
proti vratom na desno jih zagrne!

Lipca De se je moralo to prigojiti! / leč

Carlina!

Carlina Ne k' meni, Pog ne daj!

Lipca Kam pa?

Carlina Pod mizo!

Lipca. Pa ne slo noč! leč pod mizo na desno!
z nastop

Emilija / pride počasi /

Emilija Kiga se! Pa ne, da bi bil staričk

pismo pozabil? Dost - in še preveč
imam nad glavo! - Marhijs pa je
Pavlinkine ljubeznost in sko
gospoda Furma. Če si tudi prika-
devam ne viditi ga, vendar se mora
še nekaj drugega je zgoditi. Če
nima, iteksanter poguma, da očetu
resnico pove, jaz ^{odidem} ~~se potam~~ brez
dvoma iz hiše! Če bi oče storil,
kar njegove sili svetajo, ne vem,
kaj bi bilo: ~~priskana~~ ^{večer je prišel} ~~mrak je~~
solnce ~~je~~ ^{naj} že ga ~~bo~~ iteksanter bo pred
mrakom ~~priskana~~ ^{jahaj} - Kaj pa je tam?
Ne laži-li nekaj? ~~mrak~~ ^{mrak} iteksan,
Dok! - Kak - iteksanter je več! Oh
Kiga je; svetle nabira, - Kastan

26
mene si še sčetoval jeko nakoplje; tudi
gastan njega je dobro, da se kaj dru-
gaga zgodi! Kaj pa to Žiga stremi! ozira
se, — lazi po gumboju! — Simkaj gre!
Kaj Bog, če me najde! — Kam se skri-
jem? ~~se krije & da ne vrata in~~
~~jih zagane!~~

Paulina: / pašrega kdaj in potlej, kaj se godi,
pomoli glavo izpod zagrinjala pa jo bavi
skrije, kadar seba, ki grozi, hoče ogre-
ti se!

Lipca / navnostaki!

3. nastop.

Žiga / 2 vencom ovelic!

Žiga Oh! lahko se me ne ujamne, ne f: gre
skan! — Kaj sim zasoljo tega 7 čev,
ljev glakoko skočil, Da bi me kdo pri

latvini vjel? Nikoli ne! Pa bi ga le vi,
drl, kdo po vrtu hodi! — Zdelo se mi je,
da kašljajo oče, kaj bi hotli oče tukaj?
Tudi prek zida je nekaj šumelo! —
Oh če me oče dobe, gorje meni! —

Pa kaj tudi? — Emilija ljubi cvetlice,
in imeti jih mora, če bi mogel tudi
po šterih lažiti! Sapraset! tukaj na
~~nekelo~~ po dveh laži, se hoče skriti k Pao,
liški in odganje vxalica!

Paulina! na tvoj usta in žrga tiho biti!

Žiga Paulna! kaj je njo sem prineslo? ^{nekdo}
je pred vxatni, ha, ha, bam kaj po,
sehnega gučel, lavi pod mizo na levi!

Emilija! je vse vidila, tudi Paulna!

Lipca! kuka iz pod mize! Nisem sam ne,
le viditi ne morem vsega! / ~~se skrije~~ /

Ziga /: pošrepa iz jabolčnice / Kdo pa govori / se
skrije /

4. nastop

Aleksander /: stopi v irbo /

Aleksander /: Sejni tukaj! - Kako bi ji dal vedeti,
de sem tu? - Strička moram do-
čakati! - Zvedeti moram, kaj pismo
očitoo pomeni. /: seji v žepi po pismo!
Praga Emilija! Vi ste se meni tak'
srečno prikupila, de Vas oreciti željim.
Stekri moji so trdni ko jeklo, še bi
jih tudi ses svet obrekovel! Pa se pa
ne prenaqlim ne za me in ne za
Vas, dovolj proxim te, da se pomeni,
"za oči v oči" - Oči moj so to pismo
pisali in podpisali, napis je pa stričkov,
jaz ne vem kako? Pismo gre moji

Emiliji, ter pride meni v roke! ino
se po pošti! Neke pismota mora biti.

Emilija /: bi se rada Aleksandru pokazala, pa
vidi Liza, se špega: /

~~Aleksander /: naproji gosposi /: /~~ Le pa je pisano
na mojo ženko, kaj te pomeni? Je stari,
čeke gaupano izberbal? Gosposi oče najno
ženitev? Ali so oče sami zaljubljeni
Emilijo? - Je njih ženitev trdni sklep?
Kernogače to ni. Emilija je Ljubenjiva,
vse pa starih gospodov vjame iskriso
preden suha goba. Kakaj pa mi ni
Emilija pisala, da imam priti? - V sredo
vra me je zbolelo, ^{moral sem} ~~moj~~ semkoj.
Oh da bi se staričke kmalu pršil, na
teruji stojim! Čakati moram, kakor
na smrt, in se skrivati kot tat! - -

že gre, že gre
 Tiho! ~~pride, pride!~~ — Kak, to ni striček!
 Šentaj, — oče so. Poznam jih po kašlju!
 Kdaj in kdaj so tukaj; vidili pa me ne
 smejo! Kam se skrijem? / teče k
 Emiliji in stami ko jo zagleda!
 Emilija /: mami tiš! usta in ga vleče k sebi!
 Ljuba! Dobro se skriva mo!
 Paulina Še očeta manjka!
 Ljuba In strička!

5. nastop

Poprejšnji. Gern /: bere pismo: /
 Gern /: Kdaj v stričkovi izbi, ob 8 uri! Nikom
 mislil niti, da se tako hitro v Pa!
 Karistava se vpira in vira, Emilija
 pa hiti! Kna hiti, da je hitrost nova šega,
 pred 10 mi leti je bilo vse drugače! Pa
 zarne je tolikanj bolje, vsaj mi ne bo

treba katen lamiti. Da hiti, to me veseli,
vraj vidim, da nisem še presiv! Žaita
je pa, žaita, da me semkeaj vabi, kje
naji živa duša ne sliši! — Striček, ha, ha!
Lepo pri miri čepi in igra šah, jar pa
lnkeaj radosti pričakujem! Ali bi se sme,
jal, če bi naj ^{nasel} ~~nasel~~! Kje neki je Emilija?
prevelgo je ni

6. nastop.

Poprejšnji. Striček

Striček / mame pr. / vrt mi / Presneti Poskin!
The cvetlice je poseptal! Prva je pa naj
ga zapirajo
Gauh! striček! — mame, zastran pr.,
ki je za mano v vrt pristekel! Kaj njega
takor godaj domu prinese? Kapoti
mi bo! — ^{mama} ~~kupiti~~ pr., da je le po kraj

prisel, kam sedit. / se kaj si za otroci

zagrtjile so. / Zdaj smo vsi vjeti

Žiga / proti gledišču / Oj, oči, oči.

Stroček. / stopi v izbo, v roki nese steklenico
vina. / Hahaha. Vžugal svin ga! Poš

vedil, kaj stroček xmano igrati! Žal mi
je, da nisem dalje ž njim igral, ker
dano svin se bojeval, ko Skan Derbeg!

Pa nemorem iteleksandra pustiti, da
bi me dolgo čakal, saj še tako bo tru-
den! Kje je neki? - Tena je že, in

Indi Enslorje ni še / etavi vino na mizo,
pa? Kdo je Žiga? / Zdaj se gledam, kje

je pa moja ^{spalnica} ~~spalnica~~? - Kaj pa to pome-
ni? - vratisa moje spalnice so ga,

geenene? To ne sme biti, kaj pre-
velika sapastra po noči ni nikoli

xdrava! /: ~~še ga prijavijo proč potegniti~~ /

~~Paulina~~ / ~~poskusa~~ / Mislim, da vendar ne bo še
dama ostajal! /: ~~se skrije~~ /

~~Paulina~~ / ~~naglo na tihama~~ / Tiho, tiko striček!

~~Striček~~ / ~~o Pletu~~ / Vletojte, takoj Paulina! Kaj
neki dela? Pa zakaj bi jaz molčal?

Se ^{morda} ~~ne~~ ~~vede~~ ~~je~~ kdo tujak? /: lazi po prstih
k drugemu vratu in jih razgane!

Emilija /: prosi x rokami!

~~Striček~~ / ~~osteti~~ / O levice! Paulina je teta po-
slušati, Emilija pa jo videla in se skrila
pred njo! - Kteri bi xdoj pomagat? -
Ker bolj je - nabeni! Razi pa ~~zgrn~~ ~~na~~
kapljico pit in se deržim, ko de bi
nič ne videl in nič ne vedel! - /: se
voode k mizi in si natoči, pa dotakne
x nogo Liza, in postopči ves prestrašeni!

Salament! Tudi pod mizo je nekdo!

~~/: ga ogledaš, miko proti skenu, se do-
fene Garna in zakriši /~~ Salament!

Tudi tukaj? ~~/: pritisane /~~ Kmalu bi mis-
lil da so tatovi, pa ~~/: se pome /~~ niso
ne! Tiho, tiho zdaj ~~ne~~ pametno, da
nevicam vsega ne skazim! Stojim
ko se bi šel proi, pa se skrijem tudi
jaz in pazim, kaj bo. ~~/: ropota proti
vratam, jih odpre pa ropet zaklene in
se skrije zadaj rofe /~~ ~~pa~~

Vsi ~~/: pokukajo pa se spet skrijejo /~~

~~Liga~~ Če bi jo mogel zdaj potegniti! Oče so naj-
bavše tudi še šli in jaz jo pabrivem pravo
~~/: se ožira skrbno /~~

Garm }
Liga } ~~zob enim pokukata in se z očmi vja-
meta: /~~

Žiga / popolneno / Gabele večer, dragi oče!

Garm / Kaj pa ti tukaj?

Žiga / pristiski / Tax, jaz sem hotel!.....

Garm / se ne bo pokajje / Pojdi sem!

Žiga / pristavi počasi iz pod mize /

Garm / Kakaj se skrivaš?

Žiga / Zato!

Garm / Sim mislil, da prsiš v svoji izbisi!

Pokaj si prišel nisoj na vrt? — ^{ali} Kaj
nisim prepovedal?

Žiga / Oh Gubi oče!

Garm / financ / Povedi zakaj, če ne gorje tebi!

Samara, da si soproj evtlie kradil?

Žiga / Ne oče! jaz.....

Garm / No? Ti hočem pomagati?

Žiga / Sem hotel Pavlino poslušati!

Garm / Kje pa je Pavlina?

Žiga Tam! / pokazuje /

Gurm Kaj jo vidim / odgovorjete /

Paulina / preobrnjeni očmi / Dobro vešča, dra-
gi oče!

Gurm. Lepo vešči! — Kaj pa ti tukaj? Deleš?

Paulina. Jaz, jax jax....

Gurm Kaj jeceljaš!

Paulina Oče! ni nič slabega ne!

Gurm. Pa mende se marj dakega! Tako delate
v moji hiši? Povej Paulina, kaj
si tukaj?

Paulina / v stiski / Jaz sim hotla x črnijo....
nak x Aleksandram

Gurm Kje sta?

Paulina Tam! / pokazuje /

Gurm Indi Aleksander? — Kaj to pomeni?
Ver stopita! —

Emilija } /: stopita počasi vrn:/
Aleksander }

Gern /: k Aleksandru / Kaj delaš tukaj? Zakaj
nisi v ^{superni} ~~fabriki~~?

Aleksander. Ne jexite se!

Gern In ti gospodična se skrivate z Aleksan-
drom?

Paulina /: špne Žiga / Kaj si me ovačil?

Žiga. Taj si pomagam, kakor vem.

Gern. Vsi molčite, nihče ne odgovarja,
nihče ne razlaga!

Emilija /: liho k Paulini / Kaj ste me ovačili?

Paulina. Taj si pomagam, kakor vem!

Gern. Kaj vas zastoni sprašujem? Kje je
striček? - On mora ^{sem} ~~ok~~ kaj vedeti!

Paulina. Striček, striček Tam vse razloži!

Aleksander. Stričke vse ve!

Emilija. Striček je vse zupano!

Germ. Striček, strička, kje pa je striček?

Žiga Tukaj čepi! / ~~se poteka~~ /

Striček / ~~se strichi~~ / Vaber veera, strasi!

Vsi Ah striček, strička!

Strička / ~~stopi med vse, in se umije~~ / Tukaj sem!

Germ. Povejte, kako pride...

Emilija Aleksander, Polina, Žiga:! Saj naj
bolj veste!

Striček. Le dosti mi sapet naložite!

Vsi Povedite, povedite!

Striček Če sem vse in pa pros povedati,
moram pred gledli, kaj je vas vse
sini prineslo? Žiga, kaj je tebe pri-
neslo?

Žiga Jezim mla⁹, čast gre starijšim!
Zprašujte pred leti!

Stariček Bern! / si se ogleda! / Ljubi stari! Vi
ste naravnojši kam pri Vas.

Gern! / mu pismignete na uho! / Tiko mene je
Emilija povabila.

Stariček! / si se čudi! / Emilija? Ni mogoče!

Gern! / pa kaj je pisano! / Berite!

Stariček! / si se razjame! / Kdo vam je dal
to pismo?

Gern! Vi!

Stariček! Jaz? To pismo je do Aleksandra!

Gern! Do Aleksandra? Kako pa, če Emilija
Aleksander piše, in še celo tako?

Stariček! / si se stiče! / ^{Morda} ~~pa~~ ^{biti}, pa če ni do Ale.
ksandra.

Gern! Pa mora biti do njega. Pa sta Emilija
in Aleksander ^{do} sramenjina, to se vidi
zdaj, če pa je pismo s mojimi rokami,

to je Vaša pameta!

Stariček kjeja pameta! Pa ono pismo?

Pera ktero?

Stariček Glentajte, lepo sem naredil! Kdo pa ima pismo iz Plimuta?

Pera Ne vem kaj še mislite! Kako mora Emilija mojemu sinu tako pismo pisati? Jaz hočem to vedeti, stariček!

Stariček / sam k'abi / Zdaj počvi! / na glas / Če ste Vi stari to pismo dobili, je pa Aleksander uro dobil!

Aleksander Dobil sem pismo, dobil, pa kar se v njem bere, mi neče nikakor v glavo / pokaži pismo /

Stariček / sam k'abi, medtem, ko primere Aleksanderovo pismo / Glasla Baga, da se ni pismo iz Plimuta izgubilo! / Pera

pismo in ga da Fernu! Berite stric!

Sapxalat, kaj pa je to spet?

Garn. f. tihama! To je moje pismo do Emilije!

Strička f. neumnosti! Tudi meni se xdi!

Garn. Napis pa je do sina. Vi ste ga pisali!

f. da pismo strička!

Striček f. pogleda! Pri moji ^{veri} dnši!

Garn. Xmiraj smo bolj xakomotani!

Aleksander Taj mislin, draagi oče, to je tako!

Striček vam je vse povedal in mene

in Emilije in vi ste ji hoteli x oči v

oči narnaniti svoje dovoljenje k

najni ženitvi.

Garn. Dovoljenje k ženitvi?

Striček f. je prebral Garnovo pismo mu tiši

usta, in reče tihama! Zdoj si

znate iz stiske pomagati! Aleksander

in Emilija sta že četrti mesec poročena.
 Emilija je bila dozdaj v hiši, samo
 da se Vam je prikupila. Vaše pismo
 tudi nekaj takega govori. Kaj boste
~~morda~~ ne rekli, da ste hoteli, da Emilijo
 z svojo sestro srečati? da ste jo skri-
 vaje pri nekaj vabili. Se povedite to ko,
 mu, in sel poet se Vam bo smejal!

Črna. Ti glomek, nes je inčna! Vzel si se.
Striček / je bil na prihamu / če bi ti stalo
 Emilijo radi imeli za svojo ženo, ti jo
 morate tudi za ženo svojega sina
 radi spoznati. Tedaj dodelite in ste
 iz stiske.

Črna. Prav imate / Striček in Emi-
~~lija~~ / Striček mi je vse povedal, kar
 ste mu zagotili, se ve, da bi se mo-
 gel jesti.

Strišek /: je ga dejšel, in pahne Emilijo in
Aleksandra proti Garmu /

Emilija } Dragi oče, dovidite
Aleksandra }

Garm /: jima stoji roke obje / Kaj bo no!
Bodita moja dobra otroka!

Emilija } Hvala pečna, mili oče!
Aleksandra }

Garm Objemite me draga nevesta. - Ljubite
svojega moža iz srca in ne pozabite
Indiastu prijazna biti!

Emilija Nikolaj, Dragi oče, Vas ne bom žalila!
Aleksandra Priča rokah Vas bosa nosila.

Emilija /: proti Paulini /: Dragá sestra!
Paulina Odpustite, da sem Vas velikokrat
žalila!

Garm. Paulina, kakaj si pa ti simtkoj prišla?
Strišek Kje pa je nek pismo iz Rimuta?
Pri duhu sim se gnetil, tak' mora

to pravo v žepu biti! / ~~potegne pismo~~
~~iz žepa~~ / tja! to je iz Plimuta!

~~Sam~~. Pokažite

~~Starček~~ / ~~tako~~ / Recite, na mesto pisma Eni-
lijinega rim vam imel to dati!

~~Sam~~ In sile zdaj ga dobim! Kerna je
že prepozno! / ~~potegne~~ / Kaj pa je to
sopet? / ~~Sam~~ / "Vem da rim vas žalila
"pridate sedaj nisaj na vst. Želim vas
"potolajiti! Na veke Vaša Paulina."

~~Paulina~~ / ~~tako~~ / Starček, moje pismo.

~~Starček~~ / ~~neumam~~ / Traje pismo?

~~Sam~~. Paulina, komu to pišeš?

~~Paulina~~. Popodu

~~Sam~~. No?

~~Paulina~~ / ~~se amojžesa~~ / Lipcu!

~~Sam~~ Sopet nekaj novega! Inda tebe peče

Gubeken? In da meni nič ne poveš?
~~Vi~~ ^{me} poznejš! - Striček, kje je pismo
iz Plimuta?

~~Striček~~ ~~ne vem~~ / Tax ne xnam! ^{nekomu} ~~ni~~
sim ga dal! -

~~Gubeken~~ Tax pa vxzam pismo ineti!
~~Kiprec~~ / ~~lasi~~ / ~~iz~~ / ~~plimuta~~ / Tukaj je! -

~~Vi~~ Gospod Kiprec!

~~Vi~~ Tudi gospod Kiprec tukaj! ^{zgodba} ~~ne~~ ~~ve~~ ~~ste~~,
je še kje kateri / gleda povsod po kotih
in se pogovarja s prosečimi rokami
in ~~čistijo~~ /

~~Gubeken~~ Kako pa Vi simkaj privede?

~~Kiprec~~: Pismo, katero Vi deržite v rokah, in
mene simkaj xabi, ono je bilo meni
namerjeno. Striček pa se je zmotil,
in mi to dal. - Kipisa ni bilo, jaz

ga odpre in berem dobre novice
iz Amerike. Precej presvarim, kaj je
storiti, in de sim to storil, mi ve-
rujte. Bombar sim kupil in sim
vdoj bogat ko Vi! Tedaj Vas prosim,
dajte mi Paulinko, ki jo ljubim, ko
svojo dušo. Če pa je bilo pismo vam
namenjeno, ~~pa~~^{česar} pa nisim mogel
vedeti. Vam povčanem pismo in
dobiček!

Gani Stiček! Vi ste grozno prebrisana
glava! Karkoli naredite, vse je
napak!

Stiček Eh naj bo! Dajte mu Paulino tako
velane tudi bombar v roko! Paulina
ga ljubi in gospod Lipec je cel
mojak!

Paulina Gubi oče!

Lepa Dragi gospod!

Alkanda Tudi jaz proxim.

Imilja Osrečite se dva!

Gruha / na prichodji / Gospod Lipec!

Pambr̃ Vam je pomagal; naj
Vam pomaga še Paulina!

Paulina: Gubi oče!

Lepa: Hvala, hvala!

Šteček / si pot briše / No širje so srečni,
Bog jih živi!

Gruha Šteček! Kaj so Vaše pameti do,
neste.

Alkanda Nikoli ne motite!

Paulina: Hmingaj Vam kaj uide!

Šteček Otroci, ne jekite se name, saj
se je vse prav paneslo. Pa nikolj

več mi torkanj ne xauparajte, še
ne bo druga! - Saj sim si tudi
sam mislil, Bog ne daj, če se po,
malim p ptemi.

Konec

/: Zagotnjalo pade: /
